

Skupina Svítání pořádá už několik let pravidelné jarní koncerty. Vždy na prahu léta - to s pocitem dodávky lepšího počasí. A pravidelně s obrovskou obavou, zda se znovu podaří naplnit slova písničky "nebude-li pršet, nezmoknem".

Letošní velký jarní koncert proběhl v rámci Brněnského kulturního léta (jaký paradox) ve středu 5. června 2002 na nádvoří Staré radnice. Obloha byla patřičně podmračená (a během večera pár kapek spadlo), nálada ovšem přívětivá, lavičky v hledišti naplněny skoro až po okraj, takže se nebylo čeho bát.

Kapela nastupovala v nezvykle svižném tempu - a alespoň v první polovině ho udržovala. Pokud jste měli možnost slyšet debutovou desku "Ve dne v noci", zkuste jí někdy malinko přidat na rychlosti :-)) - a nějak tak se hrálo. I aranže byly u některých skladeb nové, třeba jen o kousek, ale většinou pro dobro věci. Příjemným zjištěním byly bicí, za nimiž opět usedl stálý host Ladě Šiška (jinak Ryby a mnoho, mnoho jiných hudebních aktivit)- za soupravou tužil a bylo co poslouchat. Měla jsem dojem, že bicí byly nazvučeny nějak výrazněji, více dopředu - patrně opravdu dojem, tím pádem díky zvukařovi. Stejným překvapením mohlo být pro většinu posluchačů vystoupení zpěvačky Kláry Jelínkové - se Svítáním vystupuje od nového roku a její hlas vnesl do mnoha skladeb jistou nutkavost. Skupina vsadila při koncertu především na osvědčené a "léty prověřené" melodie, shromážděné i na vloni vydané desce "Ve dne v noci"- Zběh, Hradba, Pevnost, Pláč a další. Objevily se ovšem i nové kusy. Tady stojí za zmínku píseň Soud, pocházející z pera zpěvačky Kláry (pod ostatními skladbami Svítání je až na drobné výjimky podepsán kapelník Jiří Fadrný). Na první poslech je poznat, že Klára psala píseň "sobě na tělo" - v projevu je velmi přirozená, přesvědčivá. Další novinkou, která mě zaujala, byla Kleopatra - song v duchu španělských rytmů (ovšem s klarinetem, považte) - zcela mi náladou zapadnul k písničkám z posledního alba Zuzany Navarové, které pouštěl zvukař o přestávce.

Na koncertě nechyběla většina hostů, účinkujících na desce, dostalo se na harfu Pavly Bartoníkové, smyčcové kvarteto i saxofonové exhibice Petra Janovského. Perličkou byl výstup bývalé zpěvačky Heleny Bízové. Na pódiu se objevila v kroji a kromě jiných zazpívala i lidovou píseň Vlastověnka lítá. Její křehký zpěv doplňovaly na smrákající obloze opravdu dráhy letících vlaštovek - nádhera.

Druhá polovina už byla obvyklým standardem Svítání. Dobrá muzika, zajímavé texty, příjemné poslouchání. Na druhou stranu, po několika sezónách, kdy se Svítání na pódiích objevuje, by jistě neuškodilo uvažovat o větší obměně repertoáru. Pravidelný návštěvník (a patrně převážně na věrné posluchačstvo bude skupina sázet, aniž by se samozřejmě přestala poohlížet po

Svítání ve dne v noci - ale nejlépe večer

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Pondělí, 10 Červen 2002 01:00

nových úlovcích) může být už mírně unaven stále opakovaným řazením písni, podobnými glosami před skladbami, jen mírně obměňovanými aranžemi. A tak vítr, který celý koncert doprovázel, by bylo dobré přát do plachet všem členům kapely. Ve dne i v noci.